

1. Ví - tej, mi - lý Je - zu Kris - te,
 ví - tej Sy - nu Pan - ny čí - sté,
 když tě ny - ní ví - rou vi - dím,
 znovu pev - ně to - mu vě - řím:

2. žes ty můj milý Spasitel, / všeho světa Vykupitel, / kterýž
 z Panny narozený, / byl na kříži umučený.
3. Bože věrný, já tě chválím, / svou duší tebe velebím, / tak
 i svatou trojici ctím / touto řečí, kterou mluvím.
4. Štědrý dárce všemohoucí, / Spasiteli přežádoucí, / dej nám
 v tebe vždy věřiti, / s milostí tě přijímati.
5. Dej křesťanem dobrým býti, / v dobrých skutcích vytrvati /
 a potom věčné spasení / rač nám dáti, Pane milý.

T: Roudnický sborník, c.1470 / 2018

M: Codex mixtus, c.1450/90 / Písně chval Božských, 1541 /
 Ein Gesangbuch der Brüder, 1544